

РЕШЕНИЕ

№ 5359

гр. София, 05.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова

Ралица Романова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **10202** по описа за **2012** година докладвано от съдия Росица Драганова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 28.08.2012 г. по НАХД № 7529/2012 г., Софийски районен съд, НО, 18 състав е отменил наказателно постановление (НП) № 23-2304708/13.01.2012 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” – С., с което на [фирма], [населено място], е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв., на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, във връзка с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/, за нарушение на чл. 128, т. 2 от КТ.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” – С., с която се моли да бъде отменено решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно. Излагат се подробни съображения за неправилна преценка на доказателствата от въззивната инстанция. Иска се отмяна на оспореното решение и постановяване на друго, с което процесното НП да бъде потвърдено.

Ответникът, чрез упълномощения адв. Г., оспорва жалбата по подробни доводи изложени в писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства,

доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Ж. П. – актосъставител, К. К. – свидетел при установяване на нарушението и при съставяне на акта за установяване на административно нарушение /АУАН/, и Б. Б. – работил във [фирма], и писмените доказателства, представени с наказателното постановление и в съдебното производство.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

От събраните писмени доказателства и свидетелските показания на свидетелите П. и К., се установява, че на 26.10.2011 г., по повод на постъпила жалба от работници, е извършена проверка от служители на Дирекция „Инспекция по труда С. област” - С., за спазване на трудовото законодателство от страна на [фирма]. Проверката продължила по документи в Дирекция „Инспекция по труда С. област” - С. на 9, 14, 18, 22 и 23 ноември 2011 г. Установено е, че дружеството, в качеството му на работодател, не е изплатило уговореното трудово възнаграждение за м. август 2011 г. на лицето Б. В. Б..

За извършената проверка е съставен протокол, като за отстраняване на констатираните нарушения са дадени задължителни предписания. На 23.11.2011 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение, връчен на същата дата на упълномощено от дружеството лице, при отказ, удостоверен от свидетел.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН е постъпило писмено възражение срещу АУАН с приложени към него разходни касови ордери и фиш за заплатена на Б. Б. касово сумата от 121,30 лв. заплата за м. август 2011 г.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение е издадено процесното НП № 23-2304708/13.01.2012 г. от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” – С..

В съдебното производство е представен разходен касов ордер от 03.09.2011 г. за заплатена на Б. сума за „РЗ – изчистване м. август” в размер на 120,00 лв. При разпита си в с.з. св. Б. е заявил, че няма претенции към дружеството за заплата за м. август 2011 г.

При така установената фактическа обстановка, незаконосъобразно и неправилно районният съдия е приел в оспореното решение, че писмените сведения на упълномощеното да представлява [фирма] лице С. С., нямат никаква доказателства сила относно обстоятелствата, че към 23.11.2011 г. не са изплатени заплати на работещите във фирмата за м. юли, август, септември 2012 г., поради финансови причини.

От събраните писмени доказателства и свидетелските показания на актосъставителя П. и св. К., е установено извършеното нарушение на чл. 128, т. 2 от КТ. Съгласно цитираната норма, работодателят е длъжен в установените срокове да плаща уговореното трудово възнаграждение за извършената работа. В чл. 270, ал. 2 от КТ е предвидено, че трудовото възнаграждение се изплаща авансово или окончателно всеки месец на два пъти, доколкото не е уговорено друго. По делото липсват доказателства за друга уговорка за заплащане на работната заплата; не е приложен и индивидуален трудов договор с въпросното лице, в който да е уговорено друго. Следователно трудовото възнаграждение е дължимо най-късно на първо число от месеца, следващ месеца, през който е престоен труд. Съгласно разпоредбата на чл.

128, ал. 3 от КТ, работодателят е длъжен да плаща уговореното трудово възнаграждение за извършената работа, а съгл. чл. 270, ал. 3 от КТ фактът на изпълнение на това задължение се установява срещу подпис на работника или служителя във ведомостта или срещу разписка, или по писмено искане на работника или служителя - на негови близки. По писмено искане на работника или служителя трудовото му възнаграждение се превежда на влог в посочената от него банка.

Спорният момент в случая е платено ли е възнаграждение за месец август 2011 г. на Б. Б. и кога. Настоящата инстанция не споделя извода на Софийския районен съд, че в съдебното производство наказаното лице чрез пълно и главно доказване е установило /посредством представените разходни касови ордери и показанията на св. Б./, че като работодател е изплатило трудовото възнаграждение за м. август 2011 г. В хода на извършената проверка относно спазване на трудовото законодателство, продължила около месец, такива документи не са били представени от работодателя, въпреки че са били изискани. Не е представена ведомост за м. август 2011 г., в която да се съдържа подпис на работника, удостоверяващ получаването на трудово възнаграждение.

Едва с възражението срещу АУАН е приложен фиш на Б. В. Б. за м. август 2011 г., но същият не е подписан от лицето. Не са представени доказателства, че работникът реално е получил посочената във фиша сума. Представени са и два разходни касови ордера за сумата от 20 лева аванс бонус от 21.08.2011 г. и за сумата от шестдесет лева – аванс от 26.08.2011 г. На втория от ордерите липсва подпис на получателя.

Настоящият състав на касационната инстанция не кредитира представения едва в съдебното производство пред въззивната инстанция разходен касов ордер от 03.09.2011 г. за изплатена работна заплата изчистване за м. август за сумата от 120 лв. Не е имало пречка ако същият е съществувал да бъде представен при проверката, или с възражението срещу АУАН или дори с жалбата до съда, от което следва изводът, че е съставен с оглед доказването в съдебното производство. Така представеният разходен касов ордер от 03.09.2011 г. не съответства и на представения с възражението към АУАН фиш на Б. В. Б. за м. август 2011 г., тъй като в последния е посочена сума за получаване 81,00 лв., а не 120 лв., колкото е посочено в представения в съдебното производство разходен касов ордер. С показанията си св. Б. установява само, че сумата за заплата за м. август му е била заплатена, но не и че това е било извършено към момента на установяване на нарушението.

С оглед на изложеното съдът приема, че не е установено изплащане на трудовото възнаграждение за месец август на работника Б. В. Б., към датата на установяване на нарушението с АУАН № 23-2304708 от 23.11.2011 г.

Като не е съобразил посочените обстоятелства и е отменил НП № 23-2304708 от 13.01.2012 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” – С., районният съд е постановил незаконосъобразно решение, поради което жалбата срещу него се явява основателна. Решението следва да бъде отменено, а НП – потвърдено.

По изложените съображения, Административен съд София-град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 28.08.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 7529 по описа за 2012 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 18 състав, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 23-2304708 от 13.01.2012 г.,
издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” – С..
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.